

מ"ת 66299/06/18 - מדינת ישראל נגד עיסא אלעמור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 66299-06-18 מדינת ישראל נ' אלעמור (עציר)
תיק חיצוני: 270591/2018

בפני כבוד השופטת יעל רז-לוי
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד הילה רווח
עיסא אלעמור (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד רמי שלבי

החלטה

פתח דבר וטענות הצדדים:

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977; הפקרה לאחר פגיעה - עבירה לפי ס' 64א(ב) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961 ונהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ב)(4)+21(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

על פי כתב האישום ביום 15.6.18 בשעה 2:20 או בסמוך לכך נסע המשיב באזור השוק העירוני בעיר רהט, ברכב מזהה מ.ר. 7114629. בשלב מסוים הנאשם חנה את רכבו במקום, ובהמשך לכך, התפתחה מריבה בין המשיב לאחרים שטיבה אינו ידוע במדויק למאשימה, סמוך לכביש. במהלך המריבה ניגש המשיב אל רכבו, הוציא ממנו גז מדמיע והחל לרסס לעבר כל מי שהיה במקום, וביניהם גם מוחמד אבו שארב - המתלונן - שהגיע באקראי.

לאחר מכן, המשיב נכנס לרכבו והחל לנסוע במהירות בכביש תוך שהוא מסיט את ההגה לצד, באופן קיצוני, כך שהרכב מבצע תנועה מעגלית (צלחת). בהמשך לכך, נסע המשיב במהירות לעבר קבוצת אנשים שעמדו על המדרכה סמוך לכביש, והסיט את הגה הרכב ברגע האחרון, ונמנע מלדרוס אותם.

לאחר מכן, ביצע המשיב שוב פניית פרסה תוך שהוא נוהג בפראות ברכב בכביש, ומסיט את הגה הרכב בצורה קיצונית כך שהרכב ביצע שוב תנועה מעגלית (צלחת).

לאחר מכן יישר המשיב את הגה הרכב והחל בנסיעה במהירות אל עבר מספר אנשים שהיו על המדרכה, בכוונה לדרוס אותם, ולהטיל בהם נכות, מום או חבלה חמורה. המשיב עלה עם הרכב על המדרכה, והמשיך בנסיעה חלקית על המדרכה, כשאנשים שהיו על המדרכה נמלטו מדרכו של המשיב. אז הסיט המשיב את הגה הרכב לכביש, לעבר המתלונן שעמד על הכביש.

המשיב המשיך בנסיעה לעבר המתלונן, ופגע במתלונן עם הדופן הקדמית של רכב המזדה, זאת בכוונה להטיל במתלונן נכות, מום או חבלה חמורה.

בשל הפגיעה במתלון על ידי הרכב בו נהג המשיב, המתלון הועף מעל מכסה המנוע, הסתחרר באוויר ונפל ארצה על הכביש, כשהמשיב ממשיך בנסיעתו. לאחר הדריסה ונפילת המתלון ארצה, נמלט המשיב מהמקום ברכב מבלי שעמד על תוצאות התאונה ומבלי שהזעיק עזרה למתלון.

כתוצאה מפגיעת המשיב במתלון, דימם המתלון מהאוזניים ומהאף, המתלון חש כאבים עזים בכתפיו ורגליו, ופונה לטיפול רפואי. כמו כן למתלון נגרמו שפשופים בכתפיו.

מכאן מואשם המשיב בכך שבמעשיו ניסה שלא כדין באמצעות נשק פוגעני (רכב) לפגוע במתלון, בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה; כמו כן כעובר דרך גרם הוא לסיכון חיי אדם וכן נהג ברכב בקלות ראש, בלא זהירות וללא תשומת לב לדרך, ובהיותו מעורב בתאונה לא עצר במקום התאונה כדי לעמוד על תוצאותיה ולא הגיש עזרה.

בד בבד להגשת כתב האישום הוגשה נגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ב"כ המשיב הסכים עוד בדיון ביום 04.07.18 בפני כב' השופט אבו טהה לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, אך ביקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, זאת מאחר ומדובר במשיב נעדר עבר פלילי. בית המשפט בהחלטתו ציין, כי ב"כ המשיב התייחס לנסיבות המקרה, הבהיר, שהוא אינו חולק על חומרתן של הראיות, אך עמד על הסיטואציה שקדמה לאירוע, תוך שציין כי המשיב עצמו חש מאוים. בית המשפט בהחלטתו התייחס לעמדת המבקשת שעמדה על מעצרו של המשיב וציינה כי שום חלופה לא תסכון ואין מקום להפנותו לקבלת תסקיר בשל המסוכנות הגבוהה העולה מן המעשים. סופו של דבר הורה כב' השופט אבו טהה, ולא בלי היסוס כפי שצוין בהחלטה, על הגשת תסקיר מעצר של שירות המבחן, תוך שהובהר שאין בכך כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום.

בעקבות האמור התקבלו בעניינו של המשיב שני תסקירי מעצר של שירות המבחן.

בתסקיר הראשון מיום 31.07.18 לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו של המשיב. צוין, כי למשיב בעיה בתקופה האחרונה של שימוש בחומרים ממכרים וכי במשך שנה וחצי התרועע עם חברה שלילית, למרות שלדבריו בחודשים האחרונים הפסיק את צריכת הסמים. שירות המבחן ציין, כי לא ברורה לו התמונה המלאה של צריכת הסמים וכי התרשם מעמדה קורבנית של המשיב באשר לנסיבות שהובילו למעצרו תוך קושי לבחון התנהגות מכשילה; וכי המשיב בחר להציג את אישיותו והתנהגותו באופן חד צדדי.

שירות המבחן לא הצליח לפגוש את המתלון למרות שהוא זומן לפגישה עמם, ולכן לא ניתן היה לגבש הערכת סיכון מלאה. עוד צוין, כי לאור גילו הצעיר וקשייו של המשיב להציב לעצמו גבולות, לא יכול שירות המבחן להמליץ על שילובו בטיפול.

שירות המבחן בחן אף את הערבים שהוצעו והתייחס לכך שהערבים ציינו כי נערכה סולחה עם משפחת המתלון ואף פיצו אותם בכסף. ההתרשמות הייתה מאנשים רציניים המבינים את אחריותם כערבים כאשר מדובר באמו, דודתו ודודו. בסופו של דבר הובהר כי אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה, וכי המדובר בחלופה במקום מגוריו של המשיב טרם מעצרו אשר נמצאת בסמיכות למגורי המתלון.

בדיון ביום 01.08.18 התייצב המתלון בבית המשפט ומסר את פרטיו ולאור האמור הורה בית המשפט על הגשת תסקיר משלים לאחר ששירות המבחן יפגוש במתלון.

בתסקיר השני מיום 9.8.18 שהוגש לקראת הדיון בפני לאחר ששירות המבחן נפגש עם המתלון צוין, כי המתלון סיפר כי הוא והמשיב חברים קרובים ועבדו ביחד בעבר ואף יומיים קודם לאירוע נפגשו בבית קפה ברהט. עוד צוין, כי באירוע הייתה התלהמות בקרב קבוצת אנשים ולאחר שנדרס הבין שמדובר באירוע הקשור למשיב, אך לא היה מודע לכך קודם. שירות המבחן התרשם, כי המתלון התקשה לקבל את העובדה שהמשיב נעצר בגללו ומעוניין שהמשיב ימשיך בחייו באופן נורמטיבי. כמו כן, התרשם שירות המבחן שהמתלון לא הביע כל חשש מהמשיב.

באשר להערכת הסיכון, שירות המבחן ציין, כי מדובר באדם צעיר שטרם גיבש את זהותו האישית ולהערכתם עלול להיגרר אחרי אחרים המהווים עבורו תחושת שייכות וקשר וכי לא ברורה התמונה המלאה כאמור ביחס לצריכת סמים וקשריו השוליים. עוד צוין כי קיימת עמדה קורבנית באשר לנסיבות המעצר, התחברותו לחברה שולית וקושי לבחון התנהגות מכשילה.

בשקלול הגורמים מצא שירות המבחן, כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בכל הקשור לקשריו השוליים של המשיב. אך בסופו של דבר, לאור העובדה שהמדובר בבחור צעיר אשר עצור לראשונה בחייו ונוכח ההתרשמות החיובית מהערבים ומכך שהם מגויסים לתמוך במשיב ומגנים התנהגות אלימה ואף שללו סכסוך, הומלץ על שחרור לחלופה ברהט בפיקוח אמו ושני דודיו.

לאור האמור טען ב"כ המשיב בפני, כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב כפי שהמליץ שירות המבחן אשר התרשם לחיוב מהערבים. עוד חזר על טיעוניו ביחס לעוצמת הראיות בשל מכלול נסיבות המקרה, שכן המשיב אף הוא היה בסכנה באותו אירוע, ולא הייתה לו ברירה אלא לנסוע והדברים היו תחת לחץ ואין מדובר בכוונה לפגוע. ב"כ המשיב אף הציג לבית המשפט סרטון שמתעד את האירוע לתמיכת האמור. עוד הדגיש את הסולחה שנערכה עם המתלון והעובדה שאין סכסוך ברקע.

ב"כ המבקשת מנגד ביקשה להורות על מעצרו של המשיב תוך שהפנתה לאמור בתסקיר עצמו ביחס לעמדות המשיב. עוד הדגישה, כי דברי המתלון בשירות המבחן אינם עולים עם עדותו במשטרה בה אמר שלא ראה את המשיב שנים ואף לא רצה לערוך עמו עימות בשל כך שהוא כועס עליו. הודגש כי בנסיבות האירוע ההתפרעות עם הרכב, הפגיעה במתלון וההמלטות מהמקום מקימות מסוכנות ברמה גבוהה ועל כן אין מקום לשחררו לחלופת מעצר.

דין:

המעשים המיוחסים למשיב הינם מעשים חמורים המלמדים על מסוכנות ממשית לשלום הציבור ובטחונו. שכן על פי המתואר בכתב האישום באזור השוק העירוני ברהט לאחר שהתפתחה מריבה בין המשיב לאחרים, המשיב החל לרסס גז מדמיע לעבר כל מי שהיה במקום ולאחר מכן נכנס לרכבו, נסע במהירות ובפראות תוך שהוא מסיט את הרכב לצד באופן קיצוני ולמעשה עשה סיבוב שלם ונסע במהירות אל תוך קבוצת אנשים שעמדו על המדרכה וברגע האחרון נמנע מלדרוס אותם. לאחר מכן שוב נהג בפראות ברכב תוך שביצע שוב תנועה מעגלית - "צלחת"; נהג במהירות לעבר מספר אנשים בכוונה לדרוס אותם ואף עלה עם הרכב על המדרכה ובהמשך חזר לכביש, נסע לעבר המתלון ופגע בו עם הדופן הקדמית של הרכב. המתלון עף על מכסה המנוע, הסתחרר באוויר ונפל על הכביש. להתנהגותו הפרועה והמסוכנת הוסיף המשיב חטא על פשע, כאשר נמלט מהמקום כשהוא מותיר את המתלון לדמם במקום.

אין אלא לצפות בסרטון המתעד חלק מן האירוע כדי להבין את חומרת המעשים. קשה אף הצפייה בכך שהמשיב עם רכבו נוסע פשוט לתוך הכביש במקום בו עומדים אנשים, כשברור מהצפייה שהוא עתיד לדרוס את המתלון והכל במרכז

העיר רהט וכאשר במקום נמצאים אנשים נוספים שאף אותם הוא מסכן. צפייה בסרטון מלמדת, כי המדובר בהתנהגות מסוכנת, פרועה וחסרת גבולות אשר הובילה לפגיעה במתלונן ועלולה הייתה לפגוע באנשים נוספים, וכל אלו יחד עם מאפייני אישיותו של המשיב כעולה מתסקיר שירות המבחן מבססים רמת מסוכנות ממשית.

אציין בעניין זה, כי אין בידי לקבל את טענות ב"כ המשיב ביחס לעצמת הראיות. שכן גם אם המשיב חש מאוים באותה סיטואציה, עולה מצפיה בסרטון שהייתי לו אפשרות לנסוע לכיוון אחר ולהתרחק מהמקום כאשר המשיב לא עשה זאת, אלא להיפך, המשיב נוסע אחורנית, מסתובב חזרה ודוהר עם רכבו לכיוון המתלונן.

אף בחינת האמור בתסקיר שירות המבחן ביחס למאפייני אישיותו של המשיב מלמדת, כי התרשמות שירות המבחן מהמשיב הינה ממשיב אשר מחזיק בעמדה קורבנית כאשר לנסיבות שהובילו למעצרו; כי המשיב התחבר לחברה שולית; וכי יש לו קושי לבחון התנהגות מכשילה. כמו כן המשיב מציג את תפקודו באופן נורמטיבי ומצמצם אודות ניהול קשרים עם חברה שולית. כל אלו מלמדים על כך שקיימת רמת סיכון מהמשיב להישנות התנהגות עוברת חוק.

בהינתן האמור לטעמי אין די בהתרשמות החיובית מן הערבים כדי להוביל למסקנה, כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופה שהוצעה. הדברים מתעצמים כאשר בחלופה שהוצעה קיים קושי ברור ומובהק והיא העובדה שמדובר בחלופה בעיר רהט. שחרור לחלופה זו משמעותו כי המשיב חוזר למקום ממנו יצא וביצע את העבירות, משמע המשיב לאחר אותה התנהגות פרועה מסוכנת ופוגענית חוזר לתוככי העיר רהט בה ביצע לעיני כל מעשיו.

לא ברור כיצד שירות המבחן אשר בתסקיר הראשון התייחס לכך שמדובר בחלופה באזור מגוריו טרם מעצרו שהינו בסמיכות למקום מגורי המתלונן- כך שברור שמדובר בעניין בעייתי ביותר - כלל לא התייחס לעובדה זו בתסקיר המשלים.

ודוק, לא נעלמה מעיני העובדה שהמתלונן ציין כי לא קיים סכסוך בין המשפחות וכי נעשתה סולחה. עם זאת כפי שציננה ב"כ המבקשת, נראה כי עתה המתלונן מנסה להציג את התמונה באופן שייטיב ככל שניתן עם המשיב כדי לסייע לשחרורו לאור הסכם הסולחה. כך למשל מספר המתלונן על כך שנפגש עם המשיב יומיים קודם לאירוע כאשר בעדותו במשטרה מציין כי לא נפגשו זה זמן רב.

מעבר לכך כבר נפסק כי : **קיומה של סולחה עשוי להיות שיקול בבדיקתה של האפשרות לחלופת מעצר והחלופה עצמה, שכן היא מקרינה על עוצמת הסיכון הנשקפת מן הנצים - אך אינה שיקול מכריע אין בלתו לעניין השחרור (ראו עניין מריסאת; בש"פ 5784/10 מדינת ישראל נ' אבו רומי [פורסם בנבו]).** בענייננו, דומני כי יש משמעות לריחוק הפיסי המשמעותי בין מקום מגורי המתלונן לבין מקום חלופת המעצר (וראו עניין אלטורי). " בש"פ 6194/10 מדינת ישראל נ' הימן אבו סבית (7.9.2010). פסקה יד'.

לאור האמור לעיל, בהינתן רמת המסוכנות הגבוהה יחד עם העובדה שהמדובר בחלופה בעיר רהט - במקום בו מתגורר המתלונן ובמקום בו ביצע המשיב לכאורה את המעשים המיוחסים לו, אין מקום להורות על שחרורו של המשיב לחלופה שהוצעה, אשר אינה חלופה ראויה בנסיבות העניין.

אבהיר כי אם היה בידי המשיב להציע חלופה מרוחקת באופן גאוגרפי מן העיר רהט יוכל לחזור ולפנות לבית המשפט בעניין זה.

על כן ובהעדר חלופה ראויה, מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ח, 15 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.

יעל רז-לוי, שופטת